

Bilag 24.

Til Regering og Rigsdag, København.

Foreningen for Danmarks Uddelere tillader sig herved at rette en Henvendelse til den høje Regering og Rigsdag. Henvendelsen skyldes det Lovforslag angaaende Landbrugets Gældsforhold, som man venter bliver taget under Behandling i den kommende Rigsdagssamling.

Gældssaneringskommissionen har afgivet sin Betænkning. Vi Uddelere kan jo ikke vise Vejen ud af Krisen, men mener, at vi maa lade høre fra os og komme med en indtrængende Henstilling om, at der bliver taget et rimeligt Hensyn til vore Kreditorinteresser. Vi har tænkt os, at det kommende Lovforslag vil komme til at indeholde noget, der staar i Forbindelse med den nuværende Akkordlovs urimelige Indfrysning. Bliver dette Tilfældet, vil Vedtagelsen af en saadan Lov virke ganske urimelig haardt over for os Uddelere i Landbrugforeningerne, navnlig da vi har givet danske Landbrugere en gennem mange Aar ret rimelig Produktionskredit, hvorved vi vel nok i nogen Maade har været med til at forbedre Landmændenes Jord. Dette vil vi under alle Omstændigheder hævde er Tilfældet for de magre Jorders Vedkommende, og det er vel ogsaa Udtryk for, at en radikal Gældssanering vil gaa særlig haardt ud over de Uddelere, der har deres Virksomhed i de vest-, midt- og nordjyske Egne af Landet. Uden Kredit i Landbruget var den jyske Hede aldrig blevet opdyrket i den Udstrækning, som det nu er sket. En Gældssanering med det Resultat, at Debitorerne bliver forholdsvis velstillede, medens Kreditorerne bliver fuldstændig ruinerede og bragt helt ud af Livsstilling, vilde være en Uretfærdighed, som Landbrugets Mænd ikke med Ret og Billighed kan forlange. Vi har alle haft den Opfattelse, at den danske Bonde i Almindelighed vilde betale enhver sit, og det er ogsaa langt den overvejende Del, der fremdeles vil det, men de nugældende Akkordlove har svækket Betalingsvillien hos mange Landbrugere, og det mærkes, at den gode Villie til at betale enhver sit, som raadede før, er svækket i den Grad, at uskyldige kommer til at lide herunder. Vi Uddelere kan ikke med en Løn, som er beregnet paa ikke at lide nævneværdigt Tab, taale en saadan Omgang! De ældre Uddelere, som har slidt haardt en Menneskealder, kan maaske saa nogenlunde holde sin Forening skadesløs, men de unge Uddelere, som er kommet til siden 1920, vil aldrig kunne komme igennem ved egen Hjælp og vil i mange Tilfælde blive knuget saa haardt af Skyldnernes Akkord og Moratorium, at han mister baade Mod og Arbejdsvillie. — Mange Uddelere vil overhovedet ikke kunne opfylde deres Forpligtelser over for Brugsforeningerne, Vareindkøbsforeningerne og lignende Foreninger, *hvorved Tabet vil gaa ud over samtlige Medlemmer*. Vi Uddelere maa derfor protestere imod en ensidig Gældssanering, der selvfølgelig ikke alene vil ramme Uddelere og Foreninger, men ogsaa handlende, Haandværkere og ikke mindst Kautionister. En ensrettet Vurdering, beregnet efter Ejendomsskyldværdien af de Landbrugsejendomme, hvis Ejere søger Akkord eller en anden Gældsordning, kan ikke blive retfærdig; navnlig i Nord-, Vest- og Midtjylland ligger Ejendommens Handelsværdi betydelig over Ejendomsskyldværdien, hvilket vel navnlig skyldes, at disse Ejendomme ved Forbedringer er steget i Værdi. Det er en Kendsgerning, at 2den Prioritetsobligationer i Landejendomme er blevet indfrosset, skønt saadanne Obligationer, hvis Pantets Ejere vilde sælge sin Ejendom, kunde skaffe Dækning til disse Panthavere. En saadan Uretfærdighed bør rettes.